

ПРОТОКОЛ №7

засідання методичного об'єднання кураторів
навчальних груп Прилуцького технічного фахового коледжу

від 28 лютого 2023 року

Присутні: куратори навчальних груп (30 осіб), завідувачі відділеннями, заступник директора з виховної роботи Жукова С.Г.

Порядок денний:

1. Доповідь: «Сучасні виховні технології в роботі куратора» (Погорелова В. М.).
2. Співпраця кураторів, батьків, здобувачів освіти у виховному процесі (Клязника Т.О.).
3. Готовність до інноваційної діяльності як важлива професійна якість педагога (Ансеєва Л.В.).

I. Слухали:

Погорелову В.М. куратора 3 курсу спеціальності 193 Геодезія і землеустрій, яка відмітила, що «Класний керівник - це особа, яка за дорученням народу має повсякденний доступ до найдорожчого народного багатства - душі, розуму, почуттів дітей, підлітків і юнаків. Перед ним, з одного боку, моральні цінності, створені, вистраждані протягом століть, з другого - багатство народу, його майбутнє, його надія - молоде покоління. Класний керівник творить найбільше багатство суспільства - Людину...» (В. О. Сухомлинський)

«Технологія» - від грецької *techne* - мистецтво, майстерність, вміння; «логія» – наука.

Технологія – це сукупність прийомів, які застосовують в якій-небудь справі, майстерстві, мистецтві.

Технологія – це одночасно система сукупності знань, вмінь, навичок, методів, способів діяльності та алгоритм, наукова розробка рішення будь-яких проблем.

Існує велика кількість освітніх технологій, які використовуються кураторами. Розглянемо найбільш поширені та прийнятні саме для виховних цілей, які я, як куратор, також використовую в своїй роботі. Виховна технологія відображає практику реалізації педагогічних технологій. Це чітка, упорядкована система виховних впливів, дій в рамках виховного процесу, що сприяють досягненню виховних цілей.

Для технології характерні ознаки: системність, послідовність дій, високий рівень інструментованості, тобто чіткий алгоритм дій, розпочинаючи з визначення мети, етапів, кроків, операцій тощо.

Технологія виховання — це строго обґрунтована система педагогічних засобів, форм, методів, їх етапність, націленість на вирішення конкретного виховного завдання. Кожне завдання має адекватну технологію виховання. Таким чином, сьогодення потребує використання саме технологій орієнтованих на особистість.

Технологія виховання патріотизму

Вірність Україні є невід'ємною ознакою національно свідомого громадянина. З метою вивчення та дослідження рідного краю, його історії, природи та мистецтва проводяться екскурсії та подорожі «Мій край - його історія жива», туристичні походи «Стежками рідного краю», участь в пошуковій експедиції «Стежками рідного краю», «Мій ідеал громадянина -патріота», «Сліди війни в моїй родині», «Подвигу народу жити у віках», екскурсії в районний та обласні краєзнавчі музеї. Традиційно проводяться виховні заходи з нагоди знаменних та пам'ятних дат: День Соборності України, День Пам'яті героїв - подій під Крутами, революції Гідності, вшанування героїв Небесної Сотні тощо.

Здоров'я - зберігаюча технологія

Мета технології: забезпечення здобувачів освіти високим рівнем здоров'я не тільки фізичного, але й духовного, психічного, інтелектуального, емоційного та формування у них культури здоров'я з метою підвищення резервів їхнього здоров'я (динамічні паузи, спортивні та рухливі ігри, фізкультхвилинки, походи, екскурсії тощо).

Технологія колективних творчих справ

Колективні творчі справи – це перш за все повноцінне життя студентського та педагогічного колективу і в той же час їх спільна боротьба за покращення навколишнього життя. В цьому житті, в цій боротьбі педагоги виступають як старші друзі, діючи разом з ними і попереду них. Про це свідчать проведені трудові десанти та акції : «Дерева - легені планети», « Допоможи ближньому», проектна

діяльність та інше. Особливу увагу приділяю технології колективної творчої діяльності, що включає методику колективних творчих справ. Роль куратора - організатор, наставник, консультанта, співучасник творчого процесу, який сприяє активній участі здобувачів у навчально-виховному процесі, підтримує вибір кожного та колективу в цілому без будь-якого тиску, створює умови для їх ініціативи, самовияву та самоствердження.

Ігрові технології

Ігрова технологія містить спектр цільових орієнтацій, які розширюють кругозір, пізнавальну діяльність; вчить застосувати знання, уміння, навички у практичній діяльності; формувати уміння і навички, які необхідні у практичній діяльності; розвиває трудові навички; виховує самостійність, співпрацю, колективізм, товариськість, комунікативність, увагу, пам'ять, мову, мислення, уміння порівнювати, зіставляти, уяви, фантазії, творчих здібностей, рефлексії, уміння знаходити оптимальні рішення; залучає до норм і цінностей суспільства; пристосовує до умов середовища тощо.

Технологія особистісно-орієнтованого виховання

Не можна виховати справжнього громадянина без виховання любові до навчального закладу. Велика увага приділяється розвитку самоврядування, який діє з використанням інновацій. Тому у коледжі діє «Школа лідерів», де здобувачі вчаться бути лідерами та проявляти себе як особистості.

Проектна технологія

Особливе місце у системі виховної роботи займає проектна діяльність. Лише самостійна дослідницька, пошукова діяльність переводить її у творчі вчинки, високий рівень морально-етичної поведінки особистості, а отже, веде до успіху. Мета куратора - розвиток творчої особистості; виявлення та становлення індивідуальних особливостей.

Технологія проблемного виховання

Мета технології:

Спонування здобувачів до теоретичного пояснення явищ, фактів, невідповідності між ними. Це вимагає пошукової діяльності і активного засвоєння нових знань.

Використання навчальних і життєвих ситуацій, що виникають при виконанні завдань, спостережень за природою.

Постановка завдань на пояснення явищ або пошук шляхів практичного розв'язання.

Спонування до аналізу фактів і явищ дійсності на основі протиріч між життєвими вміннями і науковими знаннями про ці факти.

Висування гіпотез (пропозицій), їх дослідницька перевірка та формулювання висновків.

Спонування до порівняння, співставлення фактів, явищ, правил, в результаті яких виникає проблемна ситуація.

Інформаційно-комунікаційні технології

Активно застосовуються інтерактивні форми роботи: ток-шоу, інформаційні вітальні, конференції, інтелектуальні ігри, заочні подорожі, флеш-моб, екскурсії, ігри-драматизації, настільні ігри, ярмарки, народні ігри, огляди-конкурси, тренінги, рольові ігри, диспути, презентації, виставки дитячої творчості, книжкові виставки, стінгазети, тематичні стенди, відеоролики тощо

Виступили:

Татаренко І.В. куратор 2 курсу спеціальності 192 Будівництво, та цивільна інженерія, який вказав на те, що сучасні технології виховання дозволяють коригувати рівень вихованості, створюють умови для саморозвитку та самореалізації особистості, її успішної соціалізації в суспільстві. Сучасному суспільству потрібна компетентна особистість, здатна брати активну участь у розвитку економіки, науки, культури. Тому сьогодні в освіті на перший план висувається завдання створення сприятливих умов для виявлення і розвитку здібностей здобувачів освіти, задоволення їхніх інтересів та потреб, розвитку навчально-пізнавальної активності та творчої самостійності. Зреалізувати дане завдання зможе тільки той куратор, який має високу фахову та методичну підготовку, володіє ІКТ.

Луковина Н.О. куратор ІІІ курсу спеціальності 192 Будівництво, та цивільна інженерія, зазначила, що головною рушійною силою інноваційної виховної діяльності є куратор, який має творчі здібності, здатний до організації своєї професійної діяльності на інноваційному рівні, хоче відкрити дітям можливість творчого розвитку, готовий до пошуку, ініціативний, активний, креативний, компетентний, враховує індивідуальні, вікові та психофізіологічні особливості здобувачів освіти. Виховні технології мають велике значення в освітній діяльності сьогодні. Існуючі в даний час схеми впливу на свідомість і поведінку дітей сприяють більш швидкій їх адаптації в навколишньому світі.

Ухвалили:

Кураторам навчальних груп взяти матеріали доповіді до уваги, продовжувати працювати над удосконаленням виховних технологій, так як успіх та ефективність впровадження будь-якої виховної технології в систему виховної роботи залежить від нашого професіоналізму й компетентності, готовності до організації інноваційної діяльності, усвідомлення своєї ролі як співавтора і наставника, індивідуальної активної позиції.

П.Слухали:

Клязнику Т.О. куратора 2 курсу спеціальності 123 Комп'ютерна інженерія, яка зазначила, що виховання є процес соціальний... Виховує все: люди, речі, явища, але перш за все і більше всього – люди. З них на першому місці – батьки і педагоги". Лише у співпраці з батьками можна досягти поставленої виховної мети – виховання ОСОБИСТОСТІ, високоморальної, творчої та здорової людини (Макаренко А. С.)

Викладач – центральна постать освітнього та виховного процесу в навчальному закладі. Навчання й виховання студентів, якщо висловитися метафорично, це два береги однієї повноводної ріки, які не можуть існувати одне без одного, є рівнозначними й однаково важливими. Кожний педагогічний працівник також має пам'ятати: навчаючи – виховуємо студентів.

Основними напрямками спільної діяльності кураторів і батьків у коледжі є:

підтримка фізичного здоров'я студентів;

спілкування й формування особистісних орієнтацій студентів: інтерес до життя, інтерес до людини, інтерес до культури, що сприяють розумінню загальнолюдських цінностей;

пізнавальна сфера життя студентів (робота з викладачами-предметниками) з урахуванням їх індивідуальних особливостей;

робота з родиною – вплив на виховний потенціал родини; об'єктом уваги є не сама родина, а сімейне виховання.

Аналіз педагогічної практики у коледжі показує, що найкращі результати дає така організація спільної роботи куратора і сім'ї, яка сформує у молодого покоління знання і відчуття роду, розуміння, що саме завдяки цьому кожна людина приходить до світлого образу Батьківщини, до щирих і чесних роздумів про сенс людського життя. Внаслідок спільної діяльності куратора і батьків розширюється сфера організованого виховного впливу на молодь.

Відомо, що сім'я – це основний осередок, де відбувається формування особистості студента. У сім'ї особистість формується у природних умовах, батьки тут – найближчі й найдорожчі для студента люди. Саме в сім'ї беруть початок світогляд, ідейні і моральні переконання, трудові навички, ціннісні орієнтації.

Сьогодні в умовах, коли більшість сімей стурбована вирішенням проблем економічного, а деколи і фізичного виживання, посилилася соціальна тенденція самоусунення багатьох батьків від вирішення питань виховання і особистісного розвитку дитини. Батьки іноді здійснюють виховання наосліп, інтуїтивно, тому велика роль у вихованні особистості студента належать куратору академічної групи.

Саме куратор під час роботи з групою повинен використовувати форми та методи роботи з батьками, які спрямовані на підвищення педагогічної культури батьків, на зміцнення взаємодії навчального закладу та родини, на посилення їхнього виховного потенціалу, тому значне місце в системі роботи куратора з батьками студентів приділяється психолого-педагогічній освіті.

Традиційні і нетрадиційні форми взаємодії куратора з батьками студентів ставлять одну загальну мету – зробити щасливою особистість студента, яка входить у сучасне культурне життя. Найефективнішими формами психолого-педагогічної освіти батьків є: батьківські ринги, батьківський тренінг, конференції, батьківські збори, відвідування родини студента, індивідуальні тематичні консультації, практикуми тощо.

Батьківські ринги – одна з дискусійних форм спілкування батьків і формування батьківського колективу. Батьківський ринг готується у вигляді відповідей на запитання з педагогічних проблем. Запитання вибирають самі батьки.

Батьківський тренінг – це інноваційна форма роботи з батьками, які хочуть змінити своє ставлення до поведінки та взаємодії з власною дитиною, зробити його більш відкритим і довірливим. У батьківських тренінгах повинні брати участь обоє батьків. Від цього ефективність тренінгу зростає, і результати не змушують на себе чекати. Тренінг проводиться з групою, що складається з 12-15-ти осіб.

Батьківські тренінги будуть успішними, якщо всі батьки будуть активно брати в них участь і регулярно їх відвідувати. Щоб тренінг був результативним, він повинен включати в себе 5-8 занять. Батьківський тренінг, як правило, проводиться за участю психолога.

Батьківські конференції мають величезне значення в системі виховної роботи навчального закладу. На батьківських конференціях обговорюються важливі проблеми в період значних змін у суспільно-політичному і соціально-економічному житті держави. Ці зміни вимагають перегляду поглядів на виховання студентів, на визначення в цьому процесі ролі куратора та сім'ї.

Активними учасниками конференцій виступають самі батьки. Вони готують аналіз проблеми з позицій власного досвіду. Відмінною рисою конференції від інших форм роботи з батьками є те, що вона приймає певні рішення і передбачає заходи із зазначеної проблеми.

Провідною формою роботи з батьками є батьківські збори. Батьківські збори – громадський орган, який своїми рішеннями визначає завдання, зміст, напрямки роботи батьківського колективу, академічної групи та освітнього закладу.

Основна частина батьківських зборів спрямована на формування педагогічної культури батьків і має бути виражена у будь-якій формі: лекція, бесіда, диспути, дискусія, педагогічне читання тощо. Це постійно діючий орган, який сприяє зміцненню зв'язків сім'ї, освітнього закладу та громадськості, залучення всіх учасників до активної життєдіяльності студентського колективу, організації змістовного дозвілля студентів, педагогічного всеобучу батьків.

Формами педагогічного всеобучу є:

колективні форми: лекції, конференції, диспути та дискусії з обміну досвідом родинного виховання, по обговоренню педагогічної літератури, періодичної преси з питань сімейного виховання, круглі столи, вечори запитань і відповідей, дні відкритих дверей, кінолекторії та інформаційні стенди; індивідуальні та групові форми: консультації з проблем родинно-сімейного виховання, бесіди, відвідування сімей, листування, індивідуальні дні, зустрічі з батьками та педагогічні доручення батькам;

диференційовані форми: вечори сімейних традицій, декоративно-прикладної творчості, родинних альбомів та колекцій, випуск тематичних газет, конкурси та відкриті уроки.

Батьківські збори – це форма аналізу, осмислення на основі даних педагогічної науки, досвіду виховання. Батьківські збори необхідно проводити не менше два рази на рік, з метою обговорення та планування основних питань навчально-виховної роботи групи, визначення шляхів тісного співробітництва родини та коледжу, розгляд актуальних педагогічних проблем.

Батьківські збори – це можливість демонстрації досягнутих студентом успіхів. Розмова на зборах повинна йти не про оцінки, а про якість знань і рівень інтелектуальних зусиль, що відповідають пізнавальній та моральній мотивації. При підготовці до зборів необхідно готувати виставки творчих робіт та досягнень студентів.

Рекомендації з проведення батьківських зборів: батьківські збори повинні доводити до відома батьків, а не констатувати помилки та невдачі студентів; тематика зборів повинна враховувати вікові, індивідуальні та психологічні особливості; збори повинні мати як теоретичний, так і практичний характер.

До групових форм роботи належать також засідання батьківського комітету, робота з групами батьків тощо.

Батьківський комітет академічної групи обирається на батьківських зборах. Зазвичай він складається з 3-5 осіб. Створюють батьківський комітет з метою демократизації управління виховним процесом, налагодження зворотного зв'язку сім'я – навчальний заклад, для поточного коригування управлінських рішень, забезпечення єдності педагогічних вимог до студентів, надання допомоги сім'ї у вихованні та навчанні дітей.

До роботи в батьківському комітеті залучають найактивніших батьків, авторитетних людей з високою громадянською свідомістю, які виявляють інтерес до справ групи, коледжу. Батьківський комітет обирається на весь термін навчання студентів у коледжі.

Залежно від потреб академічної групи, він змінюється: чи за кількістю, чи за розподілом обов'язків. Куратор академічної групи скеровує діяльність батьківського комітету на розв'язання навчально-виховних завдань, що стоять перед студентським колективом. Члени батьківського комітету встановлюють контакт з громадськими організаціями, беруть участь в організації дозвілля

студентів (прогулянок, екскурсій, походів у театри та кіно), допомагають кураторові проводити педагогічну пропаганду тощо.

Роботу з групами батьків куратору доцільно починати зі спостереження за навчанням та поведінкою студентів та вивчення їхніх сімей. Застосування методів анкетування, опитування, вивчення документації, спостереження дозволить педагогу отримати потрібну інформацію та розподілити батьків на групи (за типом сім'ї, за помилками батьків у сімейному вихованні, за проблемами студентів, що виникають у навчанні, спілкуванні з товаришами тощо). Деякі батьки можуть входити до кількох груп. Соціально-педагогічна робота куратора з групами батьків сприяє активнішій участі батьків у взаємодії з навчальним закладом.

Відвідування родини – це індивідуальна робота куратора з батьками, знайомство з умовами побуту та використання позитивного досвіду сімейного виховання в практичній діяльності. Ознайомлення з побутовими умовами життя студента сприяє уявленню педагога про його характер, інтереси та нахили, про його ставлення до батьків, старших і молодших членів сім'ї.

Куратор повинен звернути увагу на те, як батьки стежать за дотриманням режиму дня дитини, виконання нею трудових обов'язків у сім'ї, наявність робочого місця для виконання домашніх завдань, домашньої бібліотеки з навчальною та художньою літературою.

Корекція виховної діяльності сімей з різним типом сімейного благополуччя повинна починатись з глибокого та змістовного вивчення куратором умов життя студента, його побуту. Важливо, щоб куратор не тільки виявив основну причину неблагополуччя, а й його витоки, закладені в особистості батьків, визначив найбільш істотні помилки у сімейному вихованні та шляхи їх усунення, окреслення можливих застосувань індивідуального підходу до членів таких родин.

При роботі з сім'єю педагогам (особливо кураторам академічних груп) важливо дотримуватись таких правил:

- батьки та студенти не повинні почувати себе об'єктами вивчення;
- робота з батьками повинна бути цілеспрямованою, планомірною й систематичною;
- методи цієї роботи повинні бути взаємозалежні з методами виховання дітей;
- психолого-педагогічні методи повинні бути різноманітні, застосовуватись у комплексі;
- при вивченні родини студента куратор насамперед звертає увагу на такі дані: загальні відомості про батьків, інших членів родини, житлові умови, матеріальну забезпеченість;
- інтерес до справ навчального закладу; загальні відомості про студента (інтереси, рівень вихованості); виховні можливості родини (рівень педагогічної культури батьків).

Листування з батьками використовується куратором для встановлення тісного контакту з батьками студента. Зміст листів може бути присвячений різним темам: подяки, привітання, запитання і відповіді тощо.

Запрошення батьків до коледжу доцільно здійснювати ретельно підготувавши інформацію про навчання студента та особливості його поведінки.

Індивідуальні тематичні консультації – одна з найважливіших форм взаємодії куратора з родиною. Готуючись до консультації, доцільно визначити ряд питань, відповіді на які допоможуть плануванню виховної роботи із групою. Індивідуальна консультація повинна сприяти створенню належного мікроклімату між батьками та куратором.

Куратор повинен дати батькам можливість розповісти йому все те, із чим вони хотіли би познайомити його в неофіційній обстановці, та з'ясувати важливі відомості для своєї професійної роботи зі студентом: особливості здоров'я дитини; її захоплення, інтереси; переваги у спілкуванні з родиною, поведінкові реакції; особливості характеру; мотивації навчання; моральні цінності родини, психологічні проблеми.

Індивідуальні бесіди з батьками відбуваються як за ініціативою самих батьків, так і за ініціативою куратора. Інтерес батьків до питань виховання, їхню ініціативу щодо бесіди з куратором академічної групи на педагогічні теми потрібно заохочувати та стимулювати. Не можна проводити бесіду з батьками у присутності студента, якщо ви не впевнені, що ваше схвалення чи осуд будуть сприйняті дорослими так, як ви цього бажаєте. Не завжди бесіда з батьками має бути тривалою. Іноді буває достатньо короткої розмови, кількох вагомих слів.

Перевагою індивідуальної роботи є те, що наодинці з куратором батьки відвертіше розповідають про свої проблеми та труднощі у вихованні дітей. Дорослі мають бути переконані, що їхня бесіда з педагогом залишиться між ними, що жодна їхня відверта думка не буде розголошена. Індивідуальне спілкування з батьками дає куратору можливість вибрати правильний підхід до студента.

Практикум – це форма вироблення в батьків педагогічних умінь з виховання дітей, ефективного розширення виникаючих педагогічних ситуацій, тренування педагогічного мислення батьків.

Дбаючи про ефективну взаємодію з батьками, при використанні різних форм роботи куратор має враховувати важливість таких чинників:

Запрошення батьків до співпраці. Часто куратор вважає, що батьки перебувають в опозиції до нього. Доброзичливість, відкритість у спілкуванні з батьками – перший крок до співпраці з ними.

Дотримання позиції рівноправності. Об'єднання зусиль педагога та сім'ї студента можливе за взаємного визнання ними рівноправності. Перший крок має зробити куратор, оскільки до цього його зобов'язує професійний обов'язок.

Визнання важливості ролі батьків у співпраці. Куратор повинен завжди наголошувати на важливій ролі батьків у вихованні та розвитку студента.

Вияв любові, захоплення їхньою дитиною. Психологічний контакт із батьками виникає одразу, як тільки куратор виявляє розуміння дитини, симпатію до неї, бачить позитивні та негативні риси. Батьки, відчувши доброзичливість педагога, охочіше спілкуються з ним, налаштовуються на співпрацю.

Пошук нових форм співпраці. Куратор може запропонувати одному з батьків організувати батьківські збори, разом визначивши їх тематику, структуру тощо. Особливо корисний обмін думками з батьками щодо налагодження взаєморозуміння з дітьми.

Важливе завдання куратора академічної групи – допомогти батькам у виконанні ними функції вихователів. Під цими функціями розуміються не тільки створення гармонійним взаємин між батьками та дітьми, але й їхніх передумов, формування певного способу життя, доброзичливих взаємозв'язків осіб – членів родини.

Виступили:

Терницька Н.В. куратор 1П курсу спеціальності 193 Геодезія і землеустрій відмітила, що зміст і запропоновані форми роботи повинні сприяти виробленню критичного ставлення батьків до особистої педагогічної діяльності й сім'ї, удосконаленню вміння аналізувати конкретні педагогічні ситуації та знаходити вірні рішення, а також дає змогу батькам сформулювати свою позицію як вихователів і накреслити стратегію виховання дитини.

Ляшенко Г.В. куратор 4А спеціальності 141 Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка вказала, що завдання куратора – консолідувати зусилля навчального закладу, сім'ї та громадськості. Потрібно постійно визначати пріоритетні напрями підвищення педагогічної культури батьків, урізноманітнювати форми батьківської освіти, вивчати рівень педагогічної культури сімей, соціальних умов та виховних можливостей, застосовувати нетрадиційні форми і нестандартні методи у роботі з батьками.

Тобто йти від конкретного до загального розв'язання завдання коледжу – формування у студентів відчуття роду, сприяння відродженню народно-педагогічних традицій виховання. Акцентувати увагу на тому, що родина – це основа формування людської особистості, що робить життя кожного щасливим, повноцінним, плідним.

III. Слухали:

Ансєєву Л.В. куратора 4Б курсу спеціальності 141 Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка, яка зазначила про те, що готовність до інноваційної педагогічної діяльності – це особливий особистісний стан, який передбачає наявність у педагога мотиваційно-ціннісного ставлення до професійної діяльності, володіння ефективними способами і засобами досягнення педагогічних цілей, здатності до творчості і рефлексії. Готовність до інноваційної діяльності є передумовою ефективної діяльності педагога, максимальної реалізації його можливостей, розкриття творчого потенціалу. Успішність інноваційної діяльності передбачає, що педагог усвідомлює практичну значущість різних інновацій у системі освіти не лише на професійному, а й на особистісному рівні.

Однак включення педагога в інноваційний процес часто відбувається спонтанно, без урахування його професійної та особистісної готовності до інноваційної діяльності. До того ж педагогічні інновації, як і будь-які інші нововведення, породжують проблеми, пов'язані з необхідністю поєднання інноваційних програм з державними програмами виховання і навчання, співіснування різних педагогічних концепцій.

Не менш гострими є проблеми адаптації нововведення до нових умов. Часто вони спричинені намаганнями пристосувати до конкретних умов педагогічні технології, елементи змісту навчання й

виховання, які виявили свою ефективність в інших галузях, або концепції, розроблені в зовсім інших історичних умовах. Таке механічне перенесення призводить до втрати змісту і глибинної суті інновації, що нерідко має наслідком її дискредитацію, розчарування багатьох людей, породжує нову хвилю консерватизму.

Як пише І. Підласий, учитель у лабіринті заплутаних дій на кожному кроці потрапляє в теоретичну безвихідь і завали, спотикається через суперечливі методичні настанови, змушений обходити адміністративні ями. Вчений виділяє 10 проблем, вирішення яких дасть змогу покинути роздоріжжя, на котрому ми знаходимося.

1. Слабке з'єднання практики з наукою.
2. Некоректна психологізація.
3. Порушення педагогічних принципів.
4. Неправильна мотивація навчання.
5. Зміщування головного і другорядного.
6. Нееластичність, негнучкість технологій.
7. Поганий розрахунок уроків.
8. Недостатня діагностика.
9. Штучне стимулювання.
10. Неуважність до повсякденної оптимізації.

Коротенькі коментарі до кожного з виділених напрямів.

1. Слабке з'єднання практики з наукою. Учителі давно не вірять кабінетним ученим. Зараз піддається сумніву твердження, що усе нове тільки від науки. Причини цього протистояння виникли не сьогодні. Суперечку повинен вирішити ринок. На ньому є товар (науковий результат, технологія, методика і т.д.), є його виробник, є споживач. Ось чому на ринок потраплятиме тільки той науковий результат, на основі якого можна створювати реальні системи. Шлях до цього складний, але іншого немає: ринкова школа не за горами і, вкладаючи гроші, споживачі захочуть одержувати саме те, що вони замовили.

2. Некоректна психологізація. Філософ і педагог початку минулого століття П. Мюнстербергер у свій час досить гостро критикував психологію за те, що вона заплутує знання про людину. І. Підласий вважає, що прогнози вченого справдилися і психологію треба пускати в педагогіку з великою пересторогою. Прогрес психологізації школи не привів до прогресу виховання. Швидше, навпаки: ясні, здорові уявлення наших попередників поглинули штучно створені моделі і заміники. Час і нерви вчителів треба берегти, ретельно зважуючи, наскільки корисними і необхідними будуть ті чи інші психологічні знання.

3. Порушення педагогічних принципів. Якби ми не порушували класичних принципів навчання і виховання, виконували б у повному обсязі усі їхні вимоги, то на гарантований середній результат могли б розраховувати завжди. Але стійка тенденція порушувати, ігнорувати зрозумілі й очевидні принципи, на яку постійно вказують дослідники, починаючи з 20-х років минулого століття, заважає нам учити і виховувати краще. Ми не бажаємо підкорятися правилам тому розбиті вщент ілюзії супроводжують наше суспільство і школу вже давно.

4. Неправильна мотивація навчання. Мотивації до підвищення якості і продуктивності праці у державного вчителя немає. Немає її і в учня, якому висока вихованість і виучка не обіцяють сьогодні жодних благ і переваг. Але без належної мотивації не працює жодна технологія. Усі вони без винятку передбачають високу обопільну зацікавленість.

5. Головне і другорядне. У навчальних предметах, дуже часто в одній купі звалене головне і другорядне, необхідне усім і призначене лише декому, постійне і випадкове. Але ж відомо, чим менше треба вчити, тим більше шансів вивчити. Будь-яка технологія завжди добре працюватиме на невеликому обсязі знань і умінь. А навіть найкраща безнадійно втопиться у безодні неструктурованої інформації.

6. Нееластичність, негнучкість технологій. Технологія навчання має бути еластичною, задалегідь налаштованою на розтягування і стискання. Тверда регламентація завжди заважає досягненню високих результатів. Вузлові положення мають виконуватися завжди твердо і неухильно, а між ними – простір для творчості вчителя.

7. Поганий розрахунок уроків. Будь-яка нова технологія сама собою нічого не вирішить. Реалізація кожної технології відбувається на уроці, за яким зберігається статус основної форми. Якщо ми добре його розрахуємо, ґрунтовно до нього підготуємося, то його продуктивність неодмінно зросте.

8. Недостатня діагностика. Без діагностики немає продуктивної технології. А діагностувати ми поки тільки вчимося. Не бачимо в ній користі. Бачимо частіше зайвий тягар та витрату часу. З діагностикою нерозлучний моніторинг – постійне цілеспрямоване спостереження за просуванням кожного по обраному ним шляху.

9. Штучне стимулювання. Якщо відсутні стимули або вони не працюють, то надії на покращання результатів мало. При належних стимулах і традиційна технологія буде неперевершеною. Навчання і виховання, що здійснюються з примусу, не завжди ефективні. Набагато краще, звичайно, коли людина діє, спонукувана внутрішніми прагненнями. Їх неможливо задіяти без цілеспрямованого самовиховання, про яке ми згадуємо лише зрідка, а за умов вічного дефіциту часу організувати толком ніяк не можемо.

10. Ігнорування повсякденної оптимізації. Оптимізація, про яку ми, на жаль, стали забувати, – це постійно діюча інновація, без якої немає поліпшення результатів. Загальна технологія усіх нюансів, місцевих умов, дії локальних факторів не враховує. Завжди є потреба пильніше придивлятися до того, що діється навколо, щоб зрозуміти, що ще потрібно і можна зробити для підвищення результатів. Вищевказані та й інші проблеми неможливо вирішити без усвідомлення практичної значущості перетворень у системі освіти на особистісному рівні, без формування готовності до інноваційної діяльності. Як це реалізувати, читайте в наступних матеріалах. Вони призначені як педагогам, так і керівникам шкіл

Виступили:

Сидорець О.В. куратор 3 курсу спеціальності 071 Облік і оподаткування, яка вказала на те, що стратегія інноваційної діяльності педагогічного колективу, окремих педагогів у кожній конкретній ситуації має свої часові обмеження, що залежить від масштабності інновації, від того, скільки часу і яких людських, організаційних, матеріально-фінансових ресурсів вона потребує. Але головне, інноваційна педагогічна діяльність педагогів є основою оновлення навчальних закладів, створення якісно нової педагогічної практики – авторського закладу чи радикального реформування усієї освітньої системи.

Ухвалили:

Кураторам навчальних груп:

- активніше впроваджувати інноваційні технології у виховний процес;
- матеріали доповіді «Готовність до інноваційної діяльності як важлива професійна якість педагога» взяти до уваги і використовувати в виховній роботі;
- Ансєєвій Л.В. здати доповідь в методичний кабінет.

Голова методичного об'єднання
кураторів навчальних груп

Ансєєва Л.В.